

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacri sacerdotij defensio co[n]tra Lutheru[m]

Fisher, John

Coloniæ, 1525

VD16 F 1240

X Praeter ap[osto]los au[...] fuerunt & septuagintaduo discipuli p[ro]
d[omi]n[u]m Iesum designati, que[m]admodu[m] scribit Lucas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30878

CONGRESSVS SECVNDVS,

Iohan. 21. quū eū tertio rogasset si se diligeret, ouium suarum instituit pa-
storē maximū. Sic eū Iohannes postremo capite refert. Quū
(inquit) prandissent, dicit Simoni Petro Iesus. Simon Iohan-
nis diligis me plus his? Dicit ei, Etiā dñe, tu scis q̄ amē te. Di-
cit ei, Pasce agnos meos, Dicit ei rursus, Simon Iohannis
diligis me? Ait illi, Etiā dñe, tu scis q̄ amem te. Dicit ei, Re-
ge oues meas. Dicit ei tertio. Simon Iohānis amas me? Dixit
q̄ ei. Dñe tu om̄ia nosti, tu scis q̄ amem te. Dicit ei Iesus. Pas-
ce oues meas. Dilucidū est ergo Christū hos duodecim pasto-
res instituisse, qui sui gregis curā agerent, neq̄ docerent solū,
uerū etiā regerent, & quū opus esset, corrigerēt. Alioqui nec
Paulus usus interim fuisset correctionis uirga, neq̄ Tito quē
Cretensibus præfecit, mādasset, ut quæ deessent pergeret cor-
rigere. Huius (inquit) rei gratia reliqui te in Creta, ut quæ de-
sunt pergas corrigere.

Tit. 1.
X

¶ Præter ap̄los aut̄ fuerunt & septuagintaduo discipuli p̄
dñm Iesum designati, quēadmodū scribit Lucas. Et hi ex reli-
qua discipuloꝝ turba selecti fuerant, quibus & magna præ cæ-
teris authoritas conferebat. Nā & illis iussu fuerat, ut sana-
rent infirmos, & ut in messe dominica laborarent, binique &
bini missi fuerāt in omnē ciuitatē & locū, quo fuerat Christus
iturus. Porro ciuitati quæ nō receperit eos cōminabat Chris-
tus, ut cū Sodomitis in die tremendo remissius ageret, q̄ cum
illis. Qui uero spreuerit eos, perinde sibi futurū, atq̄ si Christū
spreuisset, & qui audierit, ueluti si Christū audisset. Sed & po-
testas eis super dæmonia, superq̄ serpentes & scorpiones, &
deniq̄ super omnē uirtutē inimici fuerat collata. Hæc scribit
Lucas cap. 10. Ex quibus apertū est, & istis fuisse traditā docē-
di potestātē simul & curam aliquam gregis, licet non parem
cum ap̄stolis duodecim. Perspicuū igit̄ ex his esse potest, duo-
decim ap̄los, a septuaginta discipulis, hosq̄ pariter, a reliqua
discipuloꝝ turba, magno distasse interuallo. Neq̄ putādū est
uoluisse Christū, hanc inter suos ordinū uarietātē pro tēpore
illo dūtaxat fieri, sed plane duraturā instituit, q̄ diū in terris es-
set ecclesia militatura, uti mox apertius dicturi sum⁹. Interea
cuius manifestū esse potest, nō abs re maiores nostros curasse

Ap̄li & disci-
puli differunt

Ratio uarieta-
tis ordinum

quatenus hæc uarietas in ecclesia perpetuaret, nimis ut eēt quidā qui referrent aplos, alij qui formā septuaginta discipulorū exprimerent. Neq; istud absq; sacri spūs instinctu fecisse credunt, & maxime quū exēplar eius rei tā euident ante fuisset eis a Christo traditū. Nec opinor quenq; esse tā hæreticum ut neget illā uarietatē a Christo fuisse institutā. Quod si fateatur, cōsequens est ut cōcedat illos gradus nequaquā singulis de plebe cōuenire, sed in eisdē gradibus instituti quosdā oportere per eos, quibus hæc authoritas cōmissa est, de qua re mox plura dicemus. Liqueat insuper nec absurdū esse, quod per eos dē maiores nostros traditū est, ut qui successerint apostolis, & primū in ecclesia gradū tenuerint episcopi uocent, atq; maiores sacerdotes. Alij uero qui secundi gradus, hoc est, septuaginta discipulorū formā tenent, minores sacerdotes & presbyteri dicantur. De qua re quoq; pluribus infra dicendum erit. Sed hæc pro axioma secundo sufficiant.

TERTIVM AXIOMA.

¶ Congruū est ut qui ad hunc modū pastores Christiano gregi constituti sunt, hi præ cæteris dono gratiæ copiosiori perfundantur.

NON potest quisq; de huius axiomatis ueritate dubitare, qui creaturarū ordinē in uniuerso contemplat. Nā illic cernere licet quē in modū corpora superiora, quibus uelut organis quibuscūq; inferiora moderaſ deus, pluribus exornant donis q̄ inferiora. Nam quū dei fuerat institutū, ut hæc inferiora quæ prona ad interitū erant, & corruptioni obnoxia, perpetuarent, ideo uoluit ut essent quedā sublimiora corpora magis durabilia, quæ suis ministeriis & influentijs continuā in illis perpetuarent generationē & uitā. Quibus & ob eū finē eximias uirtutes tribuit, nimis lucendi, & illuminandi, calefaciendi, humectandi, uiuificandi, tonandi & choruſcandi. Neq; dissimiliter in ecclesia fieri cōueniebat, quæ quasi spiritalis quidā orbis est, & cœlos ac terrā in se modo spiritali cōplectitur. Propter quod et psalmo. 18. Dauid spiritu præuidens futuræ ecclesiæ statum & ordinē, aplos ac cæteros dei ministros in ecclesia

XI

Cœlestiū influentia perpetuat inferiora.

Ecclesia spiritalis orbis ē.